

hos Pantelaanerne af Nysgjerrighed, eller af endnu flattere Motiver, saaledes som det blev antydet ved 2den Behandling. Man vil vistnok kunne stole paa, at de Mænd, som her i Kjøbenhavn af Politidirecteuren og andre Steber af Politimestere, udtryffelig blive forsynede med skriftlig Bemyndigelse til at ransage og eftersee Bøger og Pantter hos Pantelaanerne, ville varetage dette Hverv med alt det Hensyn, som kan og bør vises ligeoverfor dem. — Jeg tror, at jeg endnu skylder at meddele, at Bestemmelsen i § 6, om at Pantter ikke maae kunne modtages af Verufede eller af Børn, ogsaa er foranlediget optagen i Lovudkastet ifølge et Forlangende af Politidirecteuren her i Byen, og han maa dog altsaa have anseet det for ikke at være aldeles ualmindeligt, at Pantter sættes af Saabanne, siden han udtryffelig har forlangt, at der i Lovudkastet maatte findes en Bestemmelse derom.

N. Jensen: Jeg finder det ganske naturligt, at den høitærede Minister har indhentet Politidirecteurens Erklæring i en Sag som denne, men jeg finder det ikke saa naturligt, om Rigsdagen ligesaa villigt som den høitærede Minister vilde gaae ind paa Politidirecteurens Fordringer. Jeg anseer navnlig det Punkt, som den ærede Minister sidst berørte, nemlig § 6, for at være et saadant, med Hensyn til hvilket Kjøbenhavns Politidirecteur har næret en Mening, som er vigtig, thi jeg kan ikke paa nogen Maade erkende, at der er nogen Nødvendighed for at forbyde Børn og Verufede at sætte Pantter. Jeg kan ikke engang forstaae, hvorledes man vilde komme en Pantelaaner tillids, fordi han havde overtraadt et saadant Forbud, eller hvorledes man vilde kunne godtgjøre, at en Mand havde været beruset i det Dieblis, han havde været hos Pantelaaneren med Pant; thi det kan dog ikke være Politidirecteurens Hensigt, at have et Par Politibetjente postere hos hver Pantelaaner for at holde Control med eller undersøge den Grad af Udruelighed eller Verufelse, hvori de Personer maatte befinde sig, som søge Laan paa Pant, men kan det ikke være Meningen, seer jeg ikke nogen somhelst anden Grund til at lade denne Paragraph staae i Loven, end at

den vil kunne bruges som et Middel til endnu hyderligere, end der er givet Anvisning paa i de andre Paragrapher, at chicanere de Folk, som drive Pantelaanering. — Hvad angaaer Børn, seer jeg ikke rettere end, at det, jeg i saa Henseende har anført ved den tidligere Behandling af Sagen, staaer usvækket til Trods for de Indsigelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) fremsatte. Jeg gjorde nemlig gjældende, at Tiden er saa kostbar for en stor Mængde af de Folk, der søge Pantelaanerne, at det for dem er af Bigtighed, at de kunne lade et Varn gaae et Grinde som det, hvorom her er Tale. Det ærede Medlem bemærkede imod det i saa Henseende stillede Endringsforslag, at det ikke gif an at lade Verufede eller Børn komme til Pantelaanerne, da der skulde afluttes en formelig Contract med dem, men det er en bekjendt Sag — og navnlig vil det utvivlsomt være bekjendt for det ærede Medlem, som i en tidligere Embedsvirksomhed har havt saa god Velighed til at blive bekjendt med disse Forhold, — at den hele Contract, der her er Tale om at aflutte, ikke er bygget paa en Forhandling i ethvert enkelt Tilfælde imellem de contraherende Parter, men bestaaer ganske simpelt deri, at Pantelaaneren sætter sit Navn under en trykt Blanket, hvorpaa han blot tilføjer det Beløb, som er laant paa vedkommende Pant. Den hele Contract vil altsaa kunne afluttes og Underhandlingerne kunne endes af enhver somhelst Person, fordi den, som sagt, ganske simpelt bestaaer deri, at Pantelaaneren paa den nævnte Maade erpeberer Sagen. Jeg seer altsaa ikke den mindste Grund til at fastholde denne Paragraph, hvorimod jeg har antydet forskjellige Grunde, der for mig afgjørende tale imod den, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man stemmer for det Forslag, der gaaer ud paa at udstryge: „Børn“, samt for det Forslag, der gaaer ud paa at udstryge: „Verufede“, det vil sige, at man stemmer for, at den hele Paragraph stryges.

N. Hansen: Jeg har begjæret Ordet, fordi jeg ogsaa vilde udtale min Forundring over, at den ærede Minister vilde sige til os, at Politidirecteuren udtryffelig havde fordret,